

[Margrete Auken]

Jeg vil gerne tilføje, at skibsfarten bør begynde at spille en rolle i den nordiske infrastruktur. Altså ikke det dér med, om vi kan blive bedre end de andre til at konkurrere os flade i det internationale marked, for det kan vi trods alt ikke, men at vi kunne prøve at udvikle en samlet nordisk struktur, som fremmede den nordiske skibsfart internt. Det vil spille en stor rolle for Sverige, Norge og Finland, og jeg er overbevist om, at også Danmark vil få glæde af det.

Hvis det her med infrastrukturen skal blive til noget, er dér et par ting, der bør sikres: Vi skal tage hånd om, at vi hele tiden har en løbende debat om, hvad det er, vi vil, og hvordan vi vil have det. Dernæst skal vi passe på, at det nationale beslutningsgrundlag hos os selv og i andre lande ikke modarbejder fællesnordiske beslutninger. Det er der meget få der er opmærksom på, men der træffes faktisk en række beslutninger, som er nærmest blokerende. Det er vigtigt, at vi finder frem til nogle finansieringsformer, som kan understøtte et sådant program.

Jeg står og har en fornemmelse af, at bare ved at nævne de her ting er jeg allerede langt ude over ambitionsniveauet for, hvad vi plejer at lave i det nordiske, hvor vi vedtager et nordisk infrastrukturprogram, men hvor vi ingenting gør for, at det kan virkeliggøres.

Og sidst, men ikke mindst tror jeg, det er vigtigt at understrege, at vi får en fast planlægningsgruppe. Det er faktisk beskæmmende, at det kun er ScanLink, der fandt på at gøre sådan noget. Det burde have været Nordisk Ministerråd f.eks., der sagde: Den opgave overtager vi. Det er os, der sørger for, at denne debat bliver rejst, og at den er levende, at vi er nede i en konkret og praktisk planlægning af, hvordan det her kommer til at fungere. Vi er stadig væk af den mening, at det ikke kun er direktørerne, varerne og bestyrelsesmedlemmerne, der skal frem »just in time«, men at det også er resten af menneskene.

Den model, jeg her har skitseret, er vigtig for det nordiske, og det er en af de modeller, der kan komme til at spille en rolle for vores internationale samarbejde, også hvad vi kan tilbyde at udvikle af transportmodeller.

Det er givet, at hvis man overførte hele det her system til en række andre områder, vil næsten det samme vise sig. Nærliggende er det at tage energiforsyningen, som også er på et alt for

lavt ambitionsniveau i forhold til det, vi kunne kalde »den nordiske model«. Det kører bedre end vores infrastrukturmodel, men langt, langt mere traditionelt eller i hvert fald helt traditionelt. Om det kan blive værre end infrastrukturmodellen, skal jeg ikke kunne svare på, men det er i hvert fald slemt.

Sønderby (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen vedrørende beretningen om Nordisk Råds virksomhed. Jeg vil ikke ligesom fru Margrete Auken sige, at der ikke var noget nyt i det, for jeg synes, at ministeren på udmærket måde samlede lidt op af det, vi havde gennemgået. Der var også nogle perspektiver i ministerens redegørelse, og det vil jeg gerne sige tak for. Jeg synes, vi har noget at bygge videre på. Det er, som ministeren sagde, første gang, den skal aflægges, og det vil vi gerne sige tak for.

Det er blevet sædvane de sidste år, at vi tager en drøftelse her i Folketinget. Vi synes i Venstre, det er udmærket, at vi her markerer, at vi alle værdsætter det nordiske samarbejde. Der kan måske være lidt divergerende meninger her i huset om, hvor tæt man gør det eller hvor meget, men generelt er der enighed om, at vi skal gøre noget på nordisk plan.

Der har været bemærkninger, når vi har været ude omkring, om, at Danmark måske ikke var helhjertet nordisk, efter at vi var blevet medlem af EF. Med fare for at hr. Preben Møller Hansen nu kommer op, vil jeg alligevel sige, at i den diskussion, der har været i Nordisk Råd og i de nordiske lande, har det hele tiden, også hos Venstre, været holdningen, at vi skulle være bindeleddet imellem disse to. Så er der nogle i EF, der kan tilføre Norden noget, og vi kan tilføre EF en masse nordisk. Jeg synes egentlig, det er en udfordring for os her i Danmark, som jeg synes vi prøver på at formidle, så godt vi kan.

Der har aldrig hos Venstre været nogen tanker om, at vi skulle glemme det nordiske. Tværtimod vil vi, som jeg siger, gerne være det bindeled, vi har været i en række år. Det bliver endnu mere naturligt på baggrund af, som ministeren sagde, de drøftelser, der har været både i Norge og Sverige; nu er EF-landene kommet lidt tættere sammen, og så er det endnu mere nødvendigt, at vi er det bindeled, og at vi formidler de kontakter, der helt naturligt skal væ-